JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXX. ZATURDAG den 23sten JULY 1842. N. 30.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 15 July 1842.

HET Bestuur dezer kolonie, door het Gouvernement Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen uitgenoodigd zynde om het vereischte onderzoek te laten doen omtrent zekeren *Leonard Guillaume*, welke in het jaar 1820 of 1821 in de West Indië zoude zyn overleden, zoo heeft de ondergeteekende de eer namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber *ad-interim* dezer kolonie, dengene of degenen, die omtrent genoemden *Leonard Guillaume* eenige inlichting zoude of zouden kunnen geven, verzocht daarvan ter Koloniale Secretary opgave te doen.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

De *Liberal* van den 28 Juny jongstleden bevat het berigt van het overlyden van Sir ROBERT KERR PORTER, op den 4 Mei jl. te St. Petersburg. Het berigt komt hoofdzakelyk hierop neder:—

Sir ROBERT KERR PORTER, Consul Generaal en Zaakgelastigde van H. M. de Koningin van Groot-Brittannien was met verlof naar Europa gereisd en bevond zich in de hoofdstad van Rusland by zyne eenige dochter; hy stond op zyn vertrek naar **Londen om van daar naar Caracas terug** te keeren. **Op den 3 Mei, dus een dag voor** zyn plotseling overlyden, schreef hy aan zynen broeder, Dr. PORTER in Engeland, dat hy voornemens was met het stoomschip Jupiter naar Engeland te vertrekken. Een dag na den ontvangst van dezen brief, ontving Dr. PORTER een ander brief van den Kapellaan van den britschen gezant te St. Petersburg, met de dagteekening van den 4 en van den volgenden inhoud:—"Gisteren was Sir ROBERT KERR PORTER aan het Hof om den Keizer zyne hulde te bewyzen en was vervolgens twee of drie vrienden wezen bezoeken; omtrent drie ure des namiddags, te huis komende, bemerkte de koetsier by het openmaken van den portier, dat hy niet kon opstaan en zich op de been houden; hy kon zich met moeite aan den post van de portier vast houden; en voor dat hy uit de koets kon afkomen, overviel hem eene beroerte, welke hem op den trap deed vallen. Men deed hem een glas water drinken, doch hy verloor dadelyk alle bewustzyn en overleed dezen morgen te 8 ure."

Hy werd geboren in 1780 en stierf in den ouderdom van 62 jaren. Van 1825 tot 1841, was hy Consul by de Republiek van Venezuela.

Vervolgens vindt men de volgende levensbeschryving van Sir ROBERT KERR PORTER, overgenomen uit de *Evening Mail*:

"In zyne vroege jeugd gaf hy blyken van groote bekwaamheid in het teekenen, en niettegenstaande zyne geneigdheid om den militairen stand te volgen, wilde hy zyne bekwaamheden als kunstenaar aankweeken, en ging tot dat einde, in den jare 1790, als student op de koninklyke akademie, onder de leiding van den Heer West. Daar maakte hy snelle vorderingen in de wetenschappen. In 1793 begon hy het schilderstuk van Moses en Aron voor de kerk van Shoreditch. In 1794 schonk hy eene altaar schildery aan de roomsch katholyke kapel van Portsea, verbeeldende den lydende Heiland, enz. In het jaar 1798 schonk hy aan het Collegie van St. John te Cambridge het schilderstuk van Johannes predikende in de woestyn. In den ouderdom van 22 jaren begon hy het groote schilderstuk der verwoesting van Seringapatam, en daarna twee anderen, een het beleg van Acre en het andere het gevecht van Agincourt, welk laatste aan de stad Londen is geschonken geworden. In 1803 werd hy benoemd tot kapitein der burgery van Westminster. In 1804 werd hy naar Rusland geroepen en benoemd tot geschiedkundige schilder van den keizer. Gedurende zyn verblyf te St. Petersburg verloofde hy zich met de vorstin Maria, dochter van den russischen vorst Theodor van Sherbatoff, en zou toen reeds met haar getrouwd hebben, waren er geene ministeriele geschillen ontstaan, ten welke gevolge hy Rusland moest verlaten. In 1811 keerde hy echter naar Rusland terug en trouwde met de vorstin Maria, by wie hy eene dochter had. Sir Robert vergezelde Sir **John Moore naar Spanje en deelde in al de** moeijelykheden van den veldtogt, welke met het gevecht van Corunna een einde nam. In 1807 werd hy Ridder van San Joachim van Wurtemberg, en by zyne terugkomst in Engeland, in den jare 1813, ontving hy van den PrinsRegent het eereteeken van het Ridderschap. Van 1817 tot 1820 besteedde hy zyn tyd met reizen in het Oosten. In 1819 werd hy verheven tot Ridder van den Leeuw en de Zon van Persiën. Hy heeft zich steeds onderscheiden in de door hem aan den staat verleende diensten, zoo wel in diplomatische als in militaire betrekkingen. In beide deze betrekkingen heeft hy gediend in Rusland, Spanje, in verscheidene andere staten van Europa, in Persien en Zuid Amerika. Zyne laatste benoeming was die van Consul in Venezuela.—Hy was de schryver van de Reizen in Rusland, Zweden, Persien, Babilonien, enz. en ook der geschiedenis van de veldtogten in Portugal en Spanje en van den veldtogt naar Rusland in 1812. In 1832 werd hy door koning Willem IV. verheven tot Kommandeur der Orde van Hanover. Wegens zyne bekwaamheden als kunstenaar en diplomaat, als krygsman en letterkundige, zal zyn verlies betreurd worden door een uitgestrekten kring, die zyne voortreffelyke hoedanigheden en uitgebreide kennis naar waarde geschat heeft. Hy had twee zusters met namen Anna Maria en Johanna Porter, beide gunstig bekend door derzelver letterkundige talenten."

In eene Jamaica Courant vindt men de volgende byzonderheden der aardbeving van den 7 Mei jongstleden:—

De TWEED was op den 6 van Jamaica vertrokken. Op den 7 des avonds te 5 ure 15 minuten was dit vaartuig varende ten zuiden van Kaap Sint Nicolas, houdende koers naar het oosten en op een afstand van omtrent 15 mylen. Eensklaps voelde men een slag, als of het vaartuig over een koraal rif was gegaan, en de machines bleven oogenblikkelyk stilstaan; men liet terstond twee boten in zee uit, om de diepte te peilen; doch de lyn van 510 voeten kon den bodem der zee niet bereiken. Het vaartuig zette de reis voort zonder eenig verder ongeval te ondervinden, en op deszelfs aankomst op Turks eiland vernam men aldaar, dat op den vorigen dag, te 5 ure des avonds, er eene hevige schok van aardbeving is ondervonden geworden, welke echter, niettegenstaande deszelfs hevigheid, geene schade veroorzaakt heeft. Te Kaap Haytien was het echter geheel anders gesteld, toen de TWEED aldaar aankwam. De stad was geheel verwoest. Van de 9000 inwoners werden er 4000 slagtoffers dezer ramp, en het verlies van eigendommen kan op een millioen pattienjes geschat worden. De steden Samana, Porto Plato, Porto Paix, Goanives, Nicolaas, Port-au Prince, en meer anderen hebben meer of min zwaar **geleden door deze aardbeving. Te St. Jago de Cuba, alwaar de Stoompakket op Zondag morgen was aangekomen**, verhaalde men, dat de aardbeving er buiten gemeen zwaar is gevoeld geworden, en dat men in een tydvak van 18 jaren er geen dergelyke ondervonden heeft.—Al de muren der huizen zyn bykans gescheurd.

Een stoomkorvet had dezelfde ontmoeting als de TWEED.

De amerikaansche Consul is met zyn gansch gezin onder de puinen zyner woning bedolven geworden. De britsche Consul is hetzelfde lot ontkomen, omdat hy uit ryden was; maar by zynen terugkeer vond hy zyne woning in puin en zyn gezin er onder begraven.

By dit onheil, veroorzaakt door de werking der natuur, hebben de lage hartstogten der menschen de afschuwelykste wandaden gevoegd. Moord en plundering waren verscheidene dagen aan den gang, zonder dat eenig gezag zich er tegen heeft kunnen of willen verzetten.

Uit St. Jago de Caballero wordt gemeld, dat van den 8 af, (den dag volgende op de aardbeving) door de teugelooze menigte eene plundering begonnen was, welke verscheidene dagen heeft geduurd, zonder dat iemand zich er tegen heeft verzet; en terwyl de goederen eene prooi waren voor het teugelooze gemeen, waren de lyken de prooi der varkens, honden en andere dieren, die op de overblyfselen der menschen azen.

Door de gelukkige omstandigheid, dat de inwoners van St. Jago uitgelokt waren door den schoonen avond, zoo als men dien er gewoonlyk heeft, in dat tydstip van het jaar, om in de schoone omstreken der stad te gaan wandelen en zich in de rivier van Yaque te baden, is het verlies van menschen leven gering in betrekking tot de algeheele verwoesting der gebouwen. Slechts 200 menschen hebben er het leven verloren en omtrent een gelyk getal is meer of min gekwetst geworden.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 July 1842.

ALZOO het Gouvernement dezer kolonie aan den lands slavenjongen genaamd LAURENTIA ROSALIA, oud vier en eene halve maand, zoon van MARTHA FLORA JANGA, zal verleenen *Brieven van Manumissie*, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op gemeld slavenkind mogt sustineren, opteroepen om binnen den tyd van *drie weken*, nadat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes Eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 July 1842.

ALZOO de persoon van CORNELIS BOYE, woonachtig op het eiland Bonaire, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende slavin FLORENSIA, oud 39 jaren, dochter van LUCRETIA, en haar zuigeling WILLEM ALBERT, zoo is het, dat de HoogEd. Gestrenge Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 22 July 1842.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zyn verleend geworden:

— aan de slavin Nicaëla Sophia en hare kinderen Juliana Sophia (a) Maria Sotera, Jeannette, George, Hendrik, Johannes Julius, toebehoord hebbende aan JANETTE CATHARINA VOS, Weduwe JOHS. C. GAATMAN;

— aan het slaven kind Polina Martina, ook genaamd Paulina Leopoldina, aangekomen hebbende A. W. HELLMUND;

en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heten:

Nicaëla Sophia Renard.
Juliana Sophia Renard.
Jeunnette Renard.
George Renard.
Hendrik Renard.
Johannes Julius Renard.
Paulina Leopoldina Gronsveld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 July 1842.

DOOR de optreding van den HoogEd. Gestr. Heer C. L. VAN UYTRECHT, als Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, is by dispositie van dit Bestuur in dato 12 dezer No. 278, de Heer WILLEM PRINCE JR., Commis ten Kolonialen Ontvangers kantore, tydelyk belast met de waarneming van het Koloniaal Ontvangers ambt alhier, daaronder begrepen de distributie van het Klein zegel en de perceptie der belasting op de erfvolgingen.

Wordende van deze beschikking, namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim, hierby openlyke kennisgeving gedaan door

Den Kolonialen Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 22 July 1842.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 30 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim der kolonie wordt bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Maandag, den 25 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Kolonien ten bedrage van *Dertien duizend Gulden*, betaalbaar zes maanden na zigt, bestaande in stellen van *f* 1000. met bepaling dat het aanbod van agios in decimalen met geheele centen te berekenen zal worden aangenomen.

Die daartoe gading hebben kunnen zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten vervoegen op den bovengezegden datum, des morgens uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 22 July 1842.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Jannetje Lesier.	R. O. Correa.
B. Penso.	Guillermo Jose Fornie,
Jb. H. Pereira.	Ba. Va. Dd. D. Castro.
Mordhy. A. Correa.	B. Diedenhoven.
Louis Ramires.	Victorie Delima.
R. A. Correa.	R. Beluche.
Andres Ma. Bello.	Antonio Locarno.
Isaac Pardo Cadet.	Caystano Rosado:
Dolores Molina.	Juan Terry.
Jeosuah Marchena.	Maria Poulina Folke.
M. A. Correa Jr.	Jacobo Depool.
Polina Poula.	Poulina Leon.
D. Pardo Cadet.	

Curaçao den 22 July 1842.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

Publieke Verkooping.

DE testamentaire Executeuren van wyle Mevrouw ANNA CATHARINA ELLIS, Weduwe AREND HENDRIK DE ROCHEMONT, maken hierby bekend, dat zy van voornemen zyn om op Maandag, den 8 Augustus eerstkomende en volgende dagen, openlyk te doen opveilen en verkoopen, het navolgende behoorende tot den boedel en de nalatenschap van voornoemde weduwe, als:

Eene *PLANTAGIE* genaamd *ST. KRUIS*, benevens een daarby behoorend Perceel, bekend onder den naam van *JAN DONKER*;

Eene *PLANTAGIE* genaamd *SPAANSCHE PUT*;

Eene *PLANTAGIE* genaamd *ASSENCION of PATRIK*;

Een *PERCEEL* of *STUK GRONDS*, gelegen volgens de belending in den koopbrief omschreven, tusschen de Plantagien PATRIK, DOCTORS TUIN en ASSENCION;

Eene *PLANTAGIE* genaamd *DOMINE ROOI*; allen gelegen in het 1ste District van de West Divisie dezes eilands.

Een *HUIS* en *BYGEBOUWEN*, bekend onder den naam van *WAKAO*, gelegen in de 2de Wyk onder Nos. 108 en 109.

Een *HUIS* en *ERVE* in de 3de Wyk No. 220.

Een *HUIS* in de 1ste Wyk No. 2, bekend onder den naam van *PASTORIE*.

Een *HUIS* en *ERVE* (thans het Burgerwachts huis,) gelegen in de 2de Wyk No. 160.

Een *HUIS* in de 3de Wyk No. 216.

Een *HUIS* in de 5de Wyk No. 308: liggende deze zes laatste vermelde Huizen aan de Overzyde dezer haven.

Een *HUISJE*, gelegen in de Willemstad, 3de Wyk No. 161.

Een *HUIS* en *ERVE*, gelegen op Scharlo No. 24.

Een *BEMUURD STUK GROND*, genaamd *BYLEVELD*, met de daarop staande halfdaken, gelegen op Scharlo, No. 46; en

Voorts: *SLAVEN*, *GOUD* en *ZILVERWERK*, *MEUBELEN*, *HUISCIERADEN*, enz.

Zullende de bewyzen van eigendom der voorschrevene effecten, benevens de inventarissen der drie eerst vermelde Plantagien, alsmede de veil conditien op het kantoor van den Heer Vendumeester alhier ter inzage liggen van af Donderdag den 28 dezer; terwyl het Goud en Zilverwerk, de Meubelen, Huiscieraden, enz. van den 4 Augustus aanstaande op het Pastorie huis, (1ste Wyk No. 2) aan de Overzyde kunnen worden bezigtigd, van des morgens 8 tot des namiddags te drie ure; en zal plaats en uur der te houdene verkooping nader worden aangekondigd.

Namens de Executeuren voormeld,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Mede Executeur.

Curaçao den 21 July 1842.

OPROEPING.

AL de genen, die aan den boedel van wyle Mevrouw ANNA CATHARINA ELLIS Weduwe AREND HENDRIK DE ROCHEMONT verschuldigd zyn, of tegen denzelven eenige pretentie mogten hebben, worden by deze opgeroepen: de eerstgemelden om het door hun verschuldigde te komen afbetalen en de laatstbedoelden, om hunne vorderingen inteleveren; een en ander, *vóór of uiterlyk* op den laatsten Augustus eerstkomende; zullende de gelden en vorderingen worden aangenomen door den ondergeteekende mede Executeur.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Curaçao den 21 July 1842.

Publieke Verkooping

Op WOENSDAG, den 27 dezer,

VAN

EENIGE BASTARD MERINOS RAMMEN, door

ABM. DE MEZA.

NB. Van Maandag af, den 25, zullen de Rammen te bezien zyn in de koraal van het huis van den Heer M. E. VAN DER DYS, aan de Overzyde der haven.

Curaçao den 22 July 1842.

OVERLEDEN

Op Vrydag, den 15 dezer, de Heer GODLIEB JACOB USKO, in den ouderdom van 18 jaren;

Verleden Zondag, den 17 dezer, de Heer JACOB HAIM CURIEL, in den ouderdom van 87 jaren; en

Verleden Donderdag, den 21 dezer, de Heer JAN NICOLAAS VAN DER BILST, in den ouderdom van 45 jaren, een Inboorling van het Eiland Aruba.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JULY 1842.

N. M. Vrydag den 8 te 2 u. 28 m. 's morgens.
E. K. Donderdag den 14 te 5 u. 33 m. 's avonds.
V. M. Vrydag den 22 te 6 u. 25 m. 's morgens.
L. K. Zaturdag den 30 te 10 u. 10 m. 's voormidd.

In de St. Thomas Courant van den 25 Juny jl. vinden wy een artikel, waarin het publiek in het algemeen gewaarschuwd wordt, om de brieven, welke met de Stoompakketten van de Koninklyke Stoompakket Kompagnie verzonden worden, te frankeeren, daar in het tegengesteld geval dezelven ter Post kantoor zullen blyven liggen en niet verzonden worden. Het artikel luidt als volgt:—

"Wy hebben herhaaldelyk onze lezers en vrienden gewaarschuwd, en de *General Post-Office* heeft even zoo herhaaldelyk ter kennis van het publiek gebragt, dat de port van alle brieven, welke naar *vreemde* havens of plaatsen bestemd zyn vooruit betaald moet worden, anders kunnen de brieven niet verzonden worden. Volgens eene lyst op het post kantoor blykt het, dat er thans vele brieven liggende zyn, welke niet verzonden zyn geworden met de op Zaturdag vertrokken pakket, omdat dezelven niet gefrankeerd waren. Hierdoor zal groote teleurstelling ontstaan zoo wel voor degenen, die schryven, als dege-

nen, aan wie de brieven gerigt zyn; ten welke gevolge ook later klagten zullen ingebragt worden tegen de inrigting, terwyl de schuld aan zich zelve ligt. Wy herhalen het, dat geene brieven naar eenig *vreemd* eiland of plaats, dat is: voor eenig ander dan een britsch eiland of kolonie verzonden kunnen worden, ten zy dat de port vooruit is betaald geworden, enz."

Het blyft niet duidelyk uit deze kennisgeving van welke plaats de waarschuwing uitgaat; doch daar de *General Post Office* te Londen gevestigd is, kan men afleiden, dat de waarschuwing gedaan is door eene londensche Courant aan londensche kooplieden en anderen, die correspondentie houden met plaatsen in de West Indiën en Zuid Amerika, niet behoorende tot de engelsche kolonien.

Ten opzigte van naar Europa bestemde brieven schynt men anders te handelen; want er zyn van dit eiland met de Stoomschepen brieven naar Amsterdam gezonden, waarvan alhier geene port is betaald, en deze brieven zyn na twee maanden tyds behoorlyk ontvangen geworden.

Volgens de St. Thomas Courant van den 13 dezer had men aldaar europische Couranten ontvangen tot den 11 Juny, waaruit eenige berigten uit Indiën overgenomen zyn, welke zakelyk hier op neder komen:

De berigten van de krygsverrigtingen in Affghanistan waren niet in allen deele gunstig voor de Engelschen. Een der vier koninklyke steden van Affghanistan, namelyk Ghuzne heeft zich moeten overgeven aan de Affghans. Het garnizoen bestaande in een regiment indische troepen, heeft ten gevolge van hongersnood gekapituleerd met beding om onder vrygeleide naar Caboul te worden vervoerd. Het lot van dit garnizoen hangt dus geheel af van de goede trouw van Akhbar Khan en zyne party.

Aan den anderen kant wordt gemeld: dat de belangryke doortogt Khyber en de forten, welke denzelve bestryken door den Generaal Pollock veroverd zyn geworden. Men hecht groot belang aan de verovering van dezen doortogt. Het is een der sterkste en ontoegankelykste in Asië, als eene linie van militaire verdediging. Het strekt zich uit van Jumrood, opgaande naar de rigting van Jellalabad zonder afbreking tot een afstand van 28 mylen, waarvan een lengte van 22 mylen tot nu toe als ondoordringbaar is beschouwd geworden voor een leger, wanneer de inwoners den toegang willen beletten. De doortogt van Khyber is nooit te voren bedwongen geworden.

Generaal Pollock was te Peshawar, eene andere koninklyke stad van Affghanistan, en had in het laatst van Maart 8000 man troepen onder zich, waarby nog 4000 man zich zouden gevoegd hebben. Men kon echter niet wachten op de aankomst van al de 4000 troepen, doordien Generaal Sale zich niet langer kon houden te Jellalabad. De vyand zal omtrent 10,000 man troepen sterk geweest zyn. Op den 5 April ging het engelsche leger op marsch om den doortogt te bedwingen. De ingang van denzelve was versperd met zware steenen. Het grootste gedeelte der troepen namen bezit van de omliggende heuvels en verdedigde zich met eene battery van 10 stukken geschut. Zoodra de heuvels bezet waren en den vyand uit den ingang door net schrootvuur uit het geschut verdreven was, gingen de voornaamste kolonnen voorwaarts en bereikten den volgenden avond Ali Musjid met gering verlies. De vyand hunne stellingen verloren hebbende, koos het haze pad. Er bleven nog 18 mylen bergpassen over om Lundee Kee te bereiken, welke gelegen is aan den uitgang van dien doortogt; en deze afstand is gelukkiglyk afgelegd geworden in den nacht van den 9, zonder eenig wederstand te hebben ontmoet. Op den 10 was de achterhoede van de britsche troepen te Dakka, 8 mylen verder voorwaarts. Men dacht op den 15 April Jellalabad te zullen bereiken, zoo dat men in 10 dagen tyds meer dan 47 mylen zal hebben afgelegd, en wel van eene bergpas, welke als ontoegankelyk is beschouwd geworden.

Generaal Sale had ook in een uitval de Affghans verslagen. Ook liep het gerucht, dat Generaal Nott gelyke voordeelen behaald had op de vyanden, en dat Akhbar Khan gewond en Schah Soojah vergiftigd is geworden. Dit laatste berigt zou van groot gewigt wezen voor de Engelschen.

Het verlies der Engelschen was 15 dooden en 104 gekwetsten by het bedwingen van den doortogt.

Aangaande den aanslag op het leven van de koningin Victoria vinden wy het volgende in de *Liberal* gemeld:—

Op den 30 Mei, des avonds te half zeven ure, keerde de koningin terug van hare gewone wandelingen in het park, in een open rytuig, begeleid door Prins Albert en vergezeld van den kolonel Arbuthnot, de op dien dag dienstdoende Edelman; by de Constitucionhill, dezelfde plaats, waar in Juny 1840 Oxford op H. M. geschoten had, gekomen zynde, kwam een jongeling te voorschyn, die een pistool op de koningin aanlegde en den trekker trok. Gelukkiglyk ging de pistool niet af. De moordenaar verborg dadelyk de pistool in zynen boezem, maar werd opgemerkt door een soldaat, die achter hem stond. Hy werd dadelyk aangegrepen, en de kolonel Arbuthnot liet hem naar het paleis geleiden, van waar hy naar de regtbank der politie van het departement der binnenlandsche zaken werd vervoerd, alwaar zonder tyd verwyl eene vergadering van den geheimen raad gehouden werd. De beide Huizen van het Parlement hadden dadelyk hunne zittingen geschorst, en de verwarring en ongerustheid waren algemeen in de hoofdstad.

De gevangene heeft een hardnekkig stilzwygen bewaard van het oogenblik af, dat hy in verzekerde bewaring is genomen geworden. Men wist nog niets van den uitslag zyner verhooren voor den Raad. Zyn naam is *John Francis*; zyn vader voert denzelfden naam en is een braaf en achtingswaardig man, timmerman van ambacht; hy is 25 jaren oud, klein van gestalte en heeft een sterk en gezond voorkomen; hy heeft de ambacht van zyn vader geleerd en kon met zyn handwerk, nog veertien dagen voor den aanslag, zich goed generen.

In de *Times* vinden wy een ander berigt van den aanslag op het leven der koningin van Engeland, hetwelk zakelyk hierop neder komt:—

Zy zat op den avond van den 30 Mei jl. met haren gemaal in een open rytuig en keerde naar haar paleis terug, toen op dezelfde plaats, slechts 13 ellen verwyderd van de plek, waar het vorige pistoolschot op haar werd gelost, op nieuw op haar werd geschoten; doch de kogel miste weer het doel, het zy, dat het rytuig te snel voortging, of dat de dader reeds by den arm werd gevat, toen hy het pistool losbrandde, waardoor de kogel eene andere rigting nam. De dader werd terstond door een politie dienaar en een soldaat gevat en naar de gevangenis gevoerd. Zyn familie naam is Francis, hy is twintig jaren oud en is de zoon van een werktuigkundige der opera. Toen hem het pistool werd ontrukt, was het zelve nog warm. Men vond by hem eenig kruid en een anderen kogel. Men weet nog niet, wat hem tot die misdaad heeft bewogen.

Ondertusschen heeft de adel de gelegenheid gehad om hare trouw aan de koningin te betuigen door haar te gaan gelukwenschen met haar wondervol behoud, en dit vooral heeft ryke stof opgeleverd tot gesprekken in alle kringen te Londen.

De aanslagen op het leven van den koning van Frankryk hebben een bepaald doel, namelyk om door zyn dood eene omwenteling te bewerken, maar zulks kan in Engeland geene plaats hebben by den dood van de koningin Victoria, daar hare kinderen, of na derzelver overlyden, hare ooms haar vreedzaam op den troon moeten opvolgen.

Volgens dezelfde *Liberal* had men te Vernon, onder de werklieden van eene katoenen fabriek, eene zamenzwering ontdekt, welke ten doel had om koning Louis Philippe te vermoorden. De koning was op het slot te Bizy en ging de katoenen fabriek van Vernon, welke van daar niet ver gelegen was, bezoeken. Velen der werklieden smeedden een complot zamen om den koning te vermoorden, doch het complot werd ontdekt. Drie der zaamgezworenen werden dadelyk gevat, maar de meesten wierpen zich in de rivier en verdronken. De koning deed dit bezoek met zyn gevolg, waardoor misschien de zamenzwering mislukt is.

Men heeft gemeend optemerken, dat de diefstalien in Nederland zyn toegenomen sedert de belgische revolutie, en men meent dit te moeten toeschryven aan de vermeerdering der belastingen. Daar de publieke schuld sedert dien tyd is toegenomen, en bygevolg meerdere renten moeten betaald worden, zoo moeten ook natuurlyk het vinden van middelen van bestaan bezwaarlyker worden.

De *Gaceta de la Nueva Granada* van den 5 Juny jl. bevat eene naamlyst van 283 personen, die uit Nieuw Grenada zyn gebannen, wegens de jongste staatkundige woelingen. Velen dezer zyn gebannen voor een onbepaalden tyd, en hebben de toestemming van het Congres noodig om terug te keeren; van anderen is het tydperk der ballingschap bekend en beloopt van 3 tot 15 jaren. Van sommigen der uitgebannenen is de tyd der ballingschap nog niet bepaald, zulks zal in eene volgende Courant geschieden. De overigen zyn personen, die zich vrywillig buiten den lande hebben begeven, daar zy insgelyks in deze staatkundige woelingen betrokken zyn geweest.

Ten opzigte dezer verbanning heeft men opgemerkt, dat het gouvernement niet met onpartydigheid en regtvaardigheid heeft te werk gegaan, maar deszelfs personele gevoelens van haat of vriendschap heeft geraadpleegd, en overeenkomstig dezelven het banvonnis heeft ingerigt. Zoo vindt men onder de namen der bannelingen, die van den gouverneur eener provintie, die slechts voor 10 jaren is gebannen, terwyl een ondergeschikt kapitein voor 15 jaren gebannen is. Ook weet niemand der uitgebannenen den staat zyner beschuldiging en heeft geene gelegenheid om zich te verantwoorden of te verdedigen; zyn vonnis is geslagen naar willekeur, en personele vriendschap of haat speelt in zulke vonnissen gewonelyk eene hoofdrol. Het uitbannen naar gril of willekeur van de overwinnende party heeft meermalen plaats na het afloopen van den burgeroorlog.

Indien er geene nieuwe pogingen tot het stooken van onlusten gedaan worden, dan zal de tyd inschikkelykheid en toegeeflykheid mede brengen. Het Congres de zaak in bedaarde overweging nemende, zal ook wel inzien, dat in de tyden na de bevrediging der landschappen, die in opstand waren, het veroordeelen van zoo vele honderde personen bezwaarlyk met de strikste regtvaardigheid kon gepaard gaan, en dien ten gevolge zullen de vonnissen verzacht worden.

Het is toch tot groot nadeel van den staat zelve, dat er zoo vele bekwame en nyverige menschen uit den staat verwyderd worden; en men zal daarom ongemerkt den terugkeer van velen toestaan. Hoe groot was toch niet het getal der uitgewekenen van Venezuela, na het bevredigen van den opstand in 1835, en hoe gering daarentegen was dat van de personen, die tengevolge der jongste amnestie zyn terug gekeerd.

Het gouvernement van Nieuw Grenada heeft een besluit genomen, waarby de vorige besluiten tegen de klooster geloften opgeheven worden, en personen van beide kunne en twintig jaren ouderdom, toegestaan worden de klooster geloften af te leggen.

Men had gedacht, dat in deze tyden de kloosters weldra geheel zouden opgeheven worden; doch zulks schynt niet plaats te zullen hebben. Terwyl in Spanje alle kloosters zyn opgeheven, vermeerderen dezelven daarentegen weder in andere streken, bvb. in Italien. Door de fransche koningen Jozef en Joachim in Napels, is al het klooster eigendom verkocht geworden om de nationale schuld af te betalen. By het herstel der oude dinastie werd het oprigten der kloosters weder toegestaan, en sedert dien tyd zyn dezelven door legaten zoo zeer verrykt, dat het getal der monnikken reeds tot een derde is opgeklommen van hetgeen het was vóór de fransche tyden. In dienzelfden gang nemen de kloosters ook in het overige der katolyke wereld

LONDEN. De *Times* betoont groote misnoegdheid over het amendement, door de afgevaardigden van Frankryk in derzelver adres gebragt, in de paragraaf betrekkelyk het regt van onderzoek der schepen op zee.

De eerste fout, zegt evengemeld blad, is al dadelyk geweest, de niet weder tegengesproken verzekering, dat de slavenhandel thans beteugeld was en dat de planters er geen belang meer by hadden, om slaven uit Afrika te doen overkomen; het komt dit blad onbegrypelyk voor, hoe menschen, die indedaad zoo weinig met eene zaak bekend zyn, daarvan op eenen zoo stouten toon durven spreken. In 1839 waren er voor het gemengd geregtshof te Sierra Leone, niet minder dan 61 processen tegen slavenhaalders gebragt en 3233 slaven geëmancipeerd geworden. In de Havanah alleen wist men, dat er in 1839 meer dan 100 schepen tot den slavenhandel gebezigd waren geworden, en het getal opgebragte en verbeurd verklaarde slavenhaalders was, in evenredigheid, zeer gering. Zoo by voorbeeld schreven de Britsche kommissarissen in de Havanah den 24sten October 1840 aan Lord Palmerston: "dat vyf slavenhaalders derzelver ladingen in den loop van de maand September, te Cuba hadden aan land gezet, en dat bovendien een beruchte slavenhaalder, met name Felez, den 22sten te Matanzas, waar dit schip te huis behoort, was aangekomen met 300 negers, zyn dit *de 19de welgelukte reis van dit schip*.

En den 10den Maart 1840 schreef de Luitenant-gouverneur Ingram, uit Bathurst (Gambia) aan lord John Russel:

" Ik acht het mynen pligt, uwe lordschap kennis te geven, dat wy hier aan deze nederzetting menig berigt ontvangen, dat de slavenhandel, door Fransche onderdanen en onder dekking van de Fransche vlag, op eene uitgebreide schaal te Cazamania gedreven wordt en dat zulks, met voorkennis der overheden, ja zelfs onder derzelver bescherming plaats vindt, schynt niet twyfelachtig."

In February 1840 werd in Britsche wateren opgebragt een Fransch schip, genaamd Senegambie, hetwelk uitgezonden was, om van den slavenhaalder Kijetan, 100 jonge negers tegen 463 franken den kop te koopen, welke negers dan ook vervoerd waren geworden naar Goree waar zy gesteld waren geworden in handen van het gouvernement om verder te worden verzonden naar Cayenne, ten einde aldaar 14 jaar in eene kompagnie pionniers te dienen. De Britsche overheden hadden, met reden, geweigerd, verschil te maken tusschen slaven, ten byzondere verkoope vervoerd, en slaven ten dienste van eenig gouvernement aangekocht, en het schip was alzoo tot goeden prys verklaard geworden.

Dergelyke voorbeelden, die men by honderden zou kunnen bybrengen moesten de sprekers in de Fransche kamer overtuigen, dat traktaten tot het fnuiken van den slavenhandel geenszins als overbodig te beschouwen waren.

Maar nog meer dan over derzelver ontwetendheid in wat er ten dezen omgaat, moest men zich verwonderen over derzelver diepe onkunde, omtrent den wezenlyken aard van het regt tot onderzoek der schepen, en het groot verschil, hetwelk er gelegen is tusschen het regt van onderzoek ter voorkoming van euveldaden in tyd van vrede en het regt van onderzoek naar eenvoudige contrabande, in oorlogstyd. Uitmuntende regtsgeleerden als de Heeren Berryer en Dupin hadden het gezag hunner namen geleend tot bevestiging der ongerymdheden van eene party, die er slechts op uit was, de administratie en Engeland te lasteren. Wy zullen hen, zegt de *Times*, met de volgende aanhaling uit *Stowells* werken, antwoorden:

" Het regt tot het aanhouden en doorzoeken van koopvaardyschepen in volle zee, om het even welke ook de schepen, welke derzelver ladingen en welke derzelver bestemmingen mogen zyn, is een onbetwistbaar regt van alle van wettelyke commissien voorziene kruisers eener oorlogvoerende natie. Ik zeg, om het even welke de schepen, welke derzelver ladingen en welke derzelver bestemmingen mogen zyn, omdat het, *vóór derzelver aanhouding en doorzoeking niet blyken kan, welke schepen, ladingen en bestemmingen het zyn; en het is tot het bepalen van die punten, dat de noodzakelykheid van dat regt van aanhouding en doorzoeking bestaat.* Dit regt is zoo duidelyk in deszelfs beginsel, dat niemand, die de wettigheid van het regt van prysmaking erkent, hetzelve kan ontkennen; omdat, zoo het u niet vrystaat, u door een genoegzaam onderzoek te verzekeren, of er een eigendom voorhanden is, die goeden prys verklaard kan worden, er ook geene prysmaking kan plaats hebben. Zelfs zy, die voor den nimmer toe te geven regel *vry schip, vry goed* pleiten, moeten het bestaan van dit regt erkennen, ten minste voor zoo ver zulks noodig is, om zich te verzekeren, of het al dan niet vrye schepen zyn. Het regt wordt overigens door het gebruik gestaafd, want de uitoefening is alom zoo eenvormig als algemeen. De veelvuldige Europesche traktaten, by welke men bepalingen omtrent dit regt ontmoet, gewagen steeds van hetzelve als van een reeds voor lang bestaand iets, waarvan de uitoefening slechts behoort geregeld te worden. Al de schryvers over het regt der volken erkennen het eenparig, zonder uitzondering, ook zelfs van *Hubner*, dien grooten voorstander van de privilegien der onzydigen. In het kort, zoo veel my bekend is, heeft nimmer iemand, die dit onderwerp behandeld heeft, er de minste twyfeling omtrent doen blyken.

De aanmatigingen, door de Vereenigde Staten opgeworpen en met welke eene party in Frankryk zich thans vereenigt staan gelyk met eene verklaring, dat zeeroovers en slavenhaalders, in tyd van vrede, onder bescherming van derzelver betrekkelyke vlaggen, ongemoeid derzelver gang zullen kunnen gaan, en dat de neutrale schepen, in oorlogstyd, ten volle tot het dryven van den contrabande-handel geregtigd zullen zyn.

De admiralen *Duperré* en *Lalande* hebben, wel is waar, al de overdryvingen doen opmerken, van welke men zich bediende, om de kamer te misleiden; en de maarschalk *Sebastiani* is met loffelyke goede trouw opgetreden, niet alleen om op zich het toekomend deel toe te passen der kwinkslagen, die op het oorspronkelyk traktaat van 1831 werden gerigt; maar ook om ten volle getuigenis te geven van de eerlykheid, gematigheid en goede trouw, van de Britsche staatsmannen van beide partyen, met welke hy tydens zyn gezantschap in Engeland, te handelen had gehad. Het gouvernement heeft, wel is waar, verklaard, dat welke uitdrukkingen de kamer ook besluiten mogt in haar adres te bezigen, hetzelve zich onbevoegd hield zich te mengen in het onbetwistbaar prerogatief der kroon tot het aangaan en bekrachtigen van traktaten; en er valt ook niet aan te twyfelen, of het traktaat al door de vyf mogendheden bekrachtigd worden.

Maar wy kunnen evenwel onze meening niet verbergen, dat die debatten, meer zaden van tweespalt hebben gestrooid, dan te wenschen ware geweest. Zy hebben ons de vertegenwoordigende vergadering van Frankryk doen zien, onverschillig omtrent de beloften, door dat land ten gunste van de zaak der menschheid gedaan; onverschillig omtrent al wat door het gezond verstand, de wet en de rede wordt aangeprezen; in overyling beginselen daarstellende, die vroeger nimmer door Frankryk noch door eenige andere beschaafde natie verlangd zyn geworden; zy hebben ons getoond, dat de ongerymde eischen, die, om redenen van eigenbelang, van uit de Vereenigde Staten zyn opgegaan, aanhangers en voorvechters in Europa zullen vinden; zy hebben eindelyk overtuigend doen zien, dat er op nieuw menschelyke levens opgeofferd, Staten in het verderf gestort en de aarde met eenen zondvloed van bloed bedekt zal worden, omdat de menschen hunne driften met de heilige benaming van beginselen verkiezen te bestempelen en hunne eigen waan en trotschheid voor de regten van vaderlandsliefde en regtvaardigheid verkiezen te noemen.

Wy maken deze opmerkingen geenszins uit mistrouwen in eene zaak, aan welke het volk van Engeland het gezag van deszelfs naam heeft bygezet. Wy maken dezelve in geene driftige opwelling van verwyting of uittarting van de Franschen, vooral niet van den groote minister, die door zyne welsprekendheid en vastberadenheid nog den geringen kiem in wezen houdt, die er nog by hen tot het behoud des vredes en het vellen van een bedaard oordeel mag bestaan; maar wy vermogten het oog niet af te wenden van het openlyk en driftig vooruitzetten van meeningen, die derzelver oorsprong vinden in de verandering, die er sedert de laatste 18 maanden in de staatkundige bestekkingen der beide landen plaats gegrepen heeft en die dreigen al die onzalige worstelingen, die de wereld geteisterd hebben, op nieuw te doen ontstaan.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 8 July 1812.

ALZOO de persoon van JANNETJE MARGARETHA VAN DEN BOSCH Weduwe ADRIAAN JANZEN, zich aan het Bestuur dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor het haar in eigendom aankomende slaven meisje ANET, (anders genaamd ANTONETTE,) oud 8 jaren, dochter van ALESINA, zoo is het, dat het Bestuur dezer kolonie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op het gemelde slaven meisje mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 8 July 1842.

ALZOO de persoon van JOHANNES SIMON WELHOUS, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber *ad-interim* dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende slavin SUSANNA MARTINA, oud 44 jaren, dochter van JOANNA MARTINA, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber *ad interim* goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 12 July 1842.

DOOR de optreding van den HoogEd. Gestrengen Heer C. L. VAN UYTRECHT als Gezaghebber *ad interim* dezer kolonie, het voorzittend lidmaatschap in het Collegie der Wees onbeheerde en desolate boedel-kamer alhier opengevallen zynde, is by dispositie van het Bestuur van heden No. 279 dat lidmaatschap opengehouden, tot de verwachte eerlange terugkomst op dit eiland van het presiderend lid, den Heer H. VAN DER MEULEN, terwyl inmiddels de zaken het opzigt der Kamer betreffende, door den Secretaris der kolonie alleen zullen worden waargenomen.

Wordende van deze beschikking, namens den HoogEd. Gestrengen Heer Gezaghebber *ad-interim*, by deze openlyke kennisgeving gedaan door

Den Kolonialen Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79.